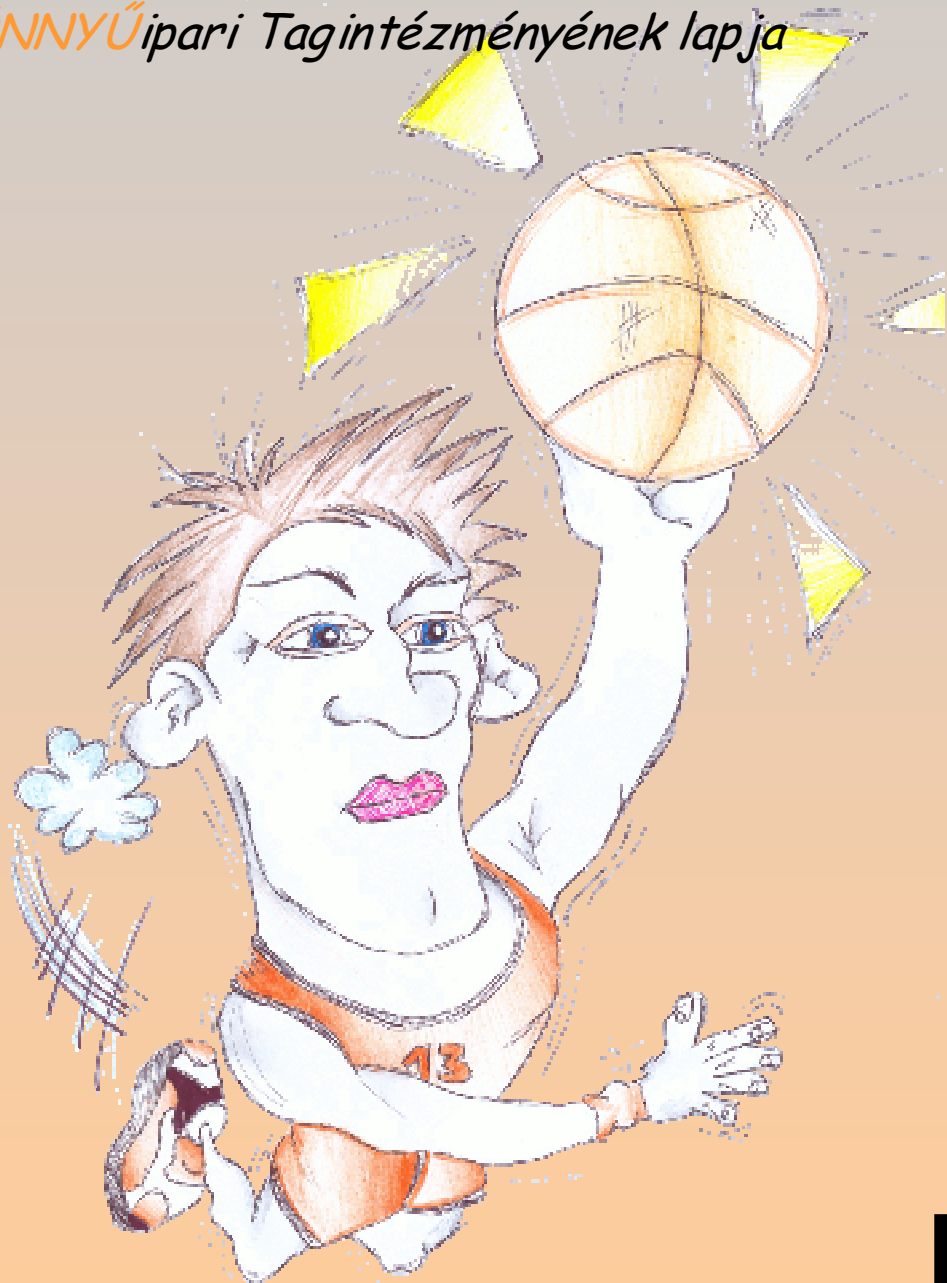

KáZsé

Az SzSzKSz Kossuth Zsuzsanna **EGÉSZ**ségügyi és
KÖNNYŰipari Tagintézményének lapja

I. évfolyam, 4. szám
2012. március

Nordic walking – ezt mindenki végezheti

Interjú Ádándi-Kiss Gyula tanár úrral

Ádándi-Kiss Gyula tanár úr kezdeményezésére iskolánk, az SzSzKSz Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézménye diákjai az utóbbi években testnevelés óra keretében egy különleges sportággal, a nordic walkinggal ismerkednek, amelyet körülbelül így írhatnánk le: tempós gyaloglás sítóbotok segítségével. Megkértük a tanár urat, hogy beszéljen erről mindazoknak, akiknek ismeretlen ez a fajta testmozgás.

– *Honnan származik ez a sport?*

– A sífutók találták ki Skandináviában a múlt század kilencvenes éveiben, hogy akkor is tudjanak gyakorolni, amikor a nyári időszakban nincs hó.

– *Mióta van az iskolában nordic walking?*

– Jó kérdés. A minap volt itt a kezemben az átadásvétélről szóló papír... Körülbelül harmadik éve.

– *A tanár úr mióta űzi ezt a sportot?*

– Körülbelül három éve. De nekem volt egy kis előéletem. Otthon volt sífutó felszerelésem, könnyen rá tudtam hangolódni.

– *A diákok élvezik ezt a sportot?*

– Igen. Mindent elmondok nekik erről a sportágról: hogyan alakult ki, miért hasznos. Ezek után kicsit tudatosabban, másképp állnak hozzá. Amikor különböző évszakokban kimegyünk ide a kiserdőbe, rájönnek, hogy milyen előnyei vannak. Mindenki végezheti. Szoktam azt mondani, hogy annak van ez alól felmentése, aki tolókosival jött be az iskolába, és bemutatja a tolókosit. Vagyis ezt a felmentettek is nyugodtan csinálhatják.

Az egész mozgás a járáshoz hasonló, és hogyha valaki hatékonyabban végzi, jó tempóban halad, akkor az izomzata 90%-át megmozgatja. Két kör megtételére szinteket alakítottam ki, meg lehet szerezni akár a négyes, ötös fokozatot is.

– *Azokat a pálcákat miért kell használni hozzá?*

– Ezekkel a pálcákkal – kiselejtezett sítóbotokkal, mondjuk ki bátran – a felső izomszövetet is tudjuk mozgatni. Tehát segít abban, hogy a talajfogásnál tompítsa a „futóműre” nehezedő terhelést. Az elrugaszkodásnál pedig a tolómozdulattal messzebbre tudunk lépni. Lehet futni is vele.

– *Milyen a profi bot?*

– Amiket az iskolában használunk, igazából nem erre tervezett botok. A „profik” botok karbon műszálas botok, amelyek gyönyörűen elnyelik a rezgést, és a bot végén van még egy kis „papucs” is, amivel alkalmassá teszik még betonúton való használatra is. Mi csak az erdőbe tudunk menni, ahol a terep természetes anyagokból, földből van.

– *Lehet ezzel versenyezni is?*

– Versenyről egyelőre nem tudok. De egyre elterjedtebb ez a sport, a skandináv országokban milliós nagyságrendű a nordic walking-ozók száma. Kicsit mosolyogva mondják, hogy ez az idősek sportja. Van benne valami. De melegen ajánlom azoknak is, akik például térdműtéten vagy egyéb lábműtéten estek át, mert ezzel lehet könnyíteni a mozgást, biztosabbá válik az egyensúly. Hegyi kiránduláskor is nagyon nagy hasznát lehet venni egy ilyen botnak. Érdemes kipróbálni!

Katona Boglárka

A Délmagyarország Mizu? című középiskolás mellékletében diákújságíróink írásai rendszeresen megjelennek, a KáZsé annak egyik együttműködő partnere. A fenti interjút a következő számba küldtünk „felölt testvérlapunknak” (ezúttal a diáksport volt a téma). Fekete Zsófia szintén erre a célra küldött karikatúráját a címlapon találjátok.

Tartalom

Nordic walking.....	2. oldal
DÖK – Dancsó Alexandra.....	3. oldal
DÖK – Árgyelán Dorina, Kothencz Bettina.....	4. oldal
DÖK – Németh Klaudia, Zagorac Viktória.....	5. oldal
Mi újság veled? – Nagy Renáta, a „mega”.....	6. oldal
A zene az élet em – Varga Rebeka, a „csillag”.....	7. oldal
Víz-vers.....	7. oldal
Kovács Zoltán a csillagokról.....	8. oldal
Csordás Ágnes, a tavalyi versenyző.....	8. oldal
Gusztos Bence, a volt „megasztár”.....	9. oldal
A kekec közbeszól.....	9. oldal
Soma a Megasztárról.....	10. oldal
The art of John Lennon.....	11. oldal
Egy vízcsepp élete.....	11. oldal
Irodalmi sarok.....	12. oldal
Fekete Krisztina-interjú.....	13. oldal
Tizenkettedikesek a próbaérettségiről.....	13. oldal
ODK, versenyeredmények.....	14. oldal
Diáknap.....	15. oldal
A Maszk - folytatásos regény.....	16. oldal
Elfogtunk pár levelet.....	17. oldal
Színes - a hó.....	18. oldal
Gratulálunk, aranyköpések.....	19. oldal
Büszkeségeink, programok, hírek.....	20. oldal

Tizenkettedikeseink a végsőkig kitartottak, de félév után végül „letették a lantot”. A diákönkormányzat vezetői posztjait pályázat útján nyerhették el a vállalkozók.

Természetesen kíváncsiak voltunk a leköszönő diákvezetők tapasztalataira, tanácsaira éppúgy, mint az újak terveire, így mindannyiukkal interjút készítettünk.

„Hálás vagyok, hogy biztattak, és hittek abban, hogy ez sikerülhet”

Amikor interjút készítettem a DÖK új vezetőivel, nagyon tetszettek nekem a válaszok. Örülök, hogy ilyen diákok képviselnek majd minket. A új DÖK vezetők: *Dancsó Alexandra*, valamint két „segédje”: *Kothencz Bettina* és *Árgyelán Dorina*. Először Alexandrával beszéltem.

– *Honnan jött az ötlet, hogy elvállald ezt a „diákmunkát”?*

– Már általános iskolás éveimben is részt vettem DÖK-gyűléseken. Minél több gyűlésen jelentem meg, annál jobban elkezdett érdekelni ez a fajta szerep, ugyanis megmutathattam a kreativitásomat, különböző tanácsokkal láthattam el diáktársaimat és a pedagógusokat, például programok szervezése terén, egyszerűen tetszett az, hogy betekintést nyerhettem az iskola életébe.

– *Milyen belső tulajdonságaid tesznek alkalmassá a feladatra?*

– Segítőkézségre, magabiztosságra, becsületességre, energikusságra törekszem. Igyekszem bátor, kiegyensúlyozott, őszinte, nyílt, kreatív lenni. Az akaratosságomat is ide sorolnám, ami egyben rossz tulajdonság is, de szerintem ez nagyon fontos, hiszen így könnyebben el tudom érni a céljaimat.

– *Beszélnél ezekről bővebben is? Mit szeretnél elérni diákként, és mit a diákönkormányzat vezetőjeként?*

– Jelenleg szakiskolás osztályban végzem tanulmányaimat, de jövőre szakközepes osztályban szeretném tovább folytatni, ez az egyik célom. A másik célom az, hogy minél többet tudjak tenni, minél színesebbé varázsoljam az egész iskola közösségi életét. A későbbiek során az egészségügyben helyezkednék el, de persze ez a döntésem még sokszor megváltozhat, hisz még van hátra két évem.

– *Volt olyan személy, aki inspirált, biztatott, hogy mindezt elvállald?*

– Amikor az egyik DÖK gyűlésen felmerült, hogy új DÖK-elnökválasztásra kerül majd sor, máris tudtam, hogy nekem ezt meg kell próbálnom, hiszen azzal, hogy beadok egy rövid pályázatot, veszteni nem veszíthetek. Osztályfőnököm és az osztálytársaim is biztattak, mert tudták, hogy én ezt szívesen csinálnám, és hogy semmilyen feladat elől nem hátrálnék meg.

– *Mi fogott meg ebben a feladatban?*

– Elsősorban az fogott meg, hogy egyre több dologban önállósulhattam.

– *Gondolom, volt már pár gyűlés. Milyen volt? Zavarban voltál? Ideges voltál? Meséj erről egy kicsit.*

– Amikor eldőlt, hogy kit választottak meg, és kimondták a nevem, leírhatatlan boldogság fogott el, hiszen sikerült elérnem az akkori egyik legfontosabb célomat, egyben álmomat. Örültem annak is, hogy a diáktársaim beleegyeztek, hogy én vigyem tovább ezt a nagy felelősséggel járó munkát. Már a legelső gyűlésen sem voltam zavarban, sem a diákok gyűlésén, sem a pedagógusok értekezletén. Nyílt személyiségű vagyok, és egyáltalán nem torpanok meg ilyesfajta helyzetekben, amikor ki kell állnom, és beszélnem kell, sőt, még élvezem is, mert egyben vezéregyéniségnek is mondhatom magam.

– *Az eddigi tapasztalatgyűjtés alapján megbántad, hogy elvállaltad?*

– Természetesen nem bántam meg, hogy pályáztam erre a posztra, mert eleve úgy indultam neki ennek az egésznek, hogy jól átgondoltam, hogy mekkora felelősséggel jár együtt a feladat, és mérlegeltem is, hogy végig tudnám-e csinálni még két éven keresztül. Igyekeztem nem felelőtlenül, meggondolatlanul, hirtelen döntésből nekivágni. Az eddigi tapasztalataim nagy örömmel töltöttek el, és azon vagyok, hogy ez így folytatódjon a „munkáim” során. Tehát teljes mértékben hálás vagyok, hogy lehetőséget kaphattam, hogy megmutathassam, hogy mikre vagyok képes, és egyben az osztályomnak és osztályfőnökömnek is nagyon hálás vagyok, hogy biztattak, és hittek abban, hogy ez sikerülhet nekem.

Uhrik Evelin

„Jó konfliktuskezelőnek tartom magam”

Árgyelán Dorina 9.b osztályos tanuló bátran vágott neki a megmérettetésnek, bár az ő évfolyamát semmivel nem biztatták.

– Honnan jött az ötlet, hogy elvállald ezt a feladatot?

– Az osztályfőnök tájékoztatása után még kértem több helyről információt, hogy pontosan mi ennek a munkának a lényege, majd úgy gondoltam, hogy én is tudom hatékonyan képviselni a tanulók érdekeit.

– Milyen belső tulajdonságaid vannak, amelyek segítenek ebben?

– Jó a kommunikációs képességem, és jó konfliktuskezelőnek tartom magam.

– Milyen céljaid vannak? Mit szeretnél elérni?

– Szeretnék tenni a tanár-diák viszony javításáért, az iskolai élet fellendítéséért, és mivel kilencedikes vagyok, hosszú távon tudom ezt a feladatot végezni.

– Volt olyan személy, aki biztatott, hogy mindezt elvállald?

– Igen, az osztályfőnököm és a szüleim.

– Mi fogott meg ebben a feladatban?

– Kihívás számomra a középiskolás élet pozitív irányba való változtatása és a közösség építése.

– Milyenek az első tapasztalataid, hogy álltad meg a helyed?

– Egyáltalán nem voltam ideges, talán az első gyűlés előtt kicsit izgultam, hogy hogyan fognak fogadni mint „elsőt”, de pozitív visszajelzéseket kaptam. Egyáltalán nem bántam meg, sőt, nagyon szeretem ezt a munkát.”

Uhrik Evelin

„Élvezem”

Az „újak” közül végül Kothencz Bettinával beszéltem arról, hogy milyen reményekkel vág neki ennek a nagy munkának.

– Hogy jutott eszedbe jelentkezni a feladatra?

– Az egyik szünetben megkeresett osztályfőnököm, Molnár Haroldné, és tudtomra adta, hogy ő alkalmasnak talál engem erre a feladatra. Azt javasolta, hogy gondoljam át, és pályázzak.

– Miért fordult vajon éppen hozzád?

– Nagyon szeretek barátkozni, bárkit szívesen meghallgatok, ha bármi problémája van. Nem vagyok rosszban senkivel, rengeteg barátom van, akik számíthatnak rám, és természetesen én is rájuk.

– Milyen elhatározásokkal, célokkal vágysz neki?

– Szeretnék tapasztalatokat gyűjteni a diákélet felpezsdítése terén, valamint terveim szerint későbbi munkámban is hasznát veszem majd a szervezési, vezetői tapasztalatoknak.

– Ki segített a felkészülésben?

– A régi DÖK elnökség tagjai rendkívül segítőkészek voltak. Amikor pályáztam, megkerestem Németh Klaudiát, aki elmondta, mit tartalmazzon a pályázatom.

– Mi fogott meg ebben a feladatban?

– Szívesen veszek részt rendezvények szervezésében. A gólyaavató szervezésében is részt vettem, és nagyon élveztem is!

– Hogyan kezdődött a munkád diákvezetőként?

– Ideges voltam, főleg, amikor a tanáriban bemutattak bennünket. Zavarban voltam, tény és való. Az igazgatónő is meghívott minket egy kis beszélgetésre, és zavartan, mosolyogva bólogtattam.

– Nem bántad meg, hogy elvállaltad?

– Egyáltalán nem! Élvezem, és számos program lesz még, aminek szervezésében részt fogok venni.

Uhrik Evelin

„Soha ne feledjék, hogy ők is diákok”

Németh Kláudiát mindenki ismeri, pedig sokan nem is tudják a nevét. De ő az, aki mindenhol ott van, akitől mindent meg lehet kérdezni... furcsa lesz, ha ezentúl nem ő intézkedik, szervez, képvisel.

– Milyen célokkal indultál el, amikor belevágtál a DÖK-vezetői munkába?

– Amikor az iskolába jöttem, nem volt konkrét tervem a DÖK-kel kapcsolatban. Az osztálytársaim megválasztottak osztálytitkárnak, és utána kezdődött minden. Céljaim igazából nem voltak, talán annyi, hogy valami olyat indítsak el, ami a többi iskolában nincs. Szerintem ez sikerült, hiszen az iskolarádió megalakult, ahol a diákok kérhetnek zenéket és fontos iskolai híreket is közölnek rajta.

– Mennyire foglalt le ez a „diákmunka”?

– Hát, eléggé. Szinte minden szabadidőmben ezzel foglalkoztam. Mellette a tanulás is nagyon lekötött. Szerintem ezzel a feladattal az is együtt jár, hogy a tanulmányi eredménnyel példát mutassunk a diáktársainknak.

– Mivel foglalkoztál még a szabadidődben?

– Az iskolai munkámon kívül a Dugonics Társaság Ifjúsági Tagozatának egyik tagja vagyok, így a szabadidőm másik fele ezzel a tevékenységgel telik.

– Milyen tanácsot adnál az utódaidnak?

– A legfontosabb, hogy mindig találják meg a közös hangot a tanárokkal és diákokkal egyaránt. Soha ne feledjék, hogy ők is diákok, ugyanúgy, mint a többiek, csak vállaltak egy fontos pozíciót, és annak meg kell felelniük mind a tanulásban, mind a rendezvényeken. Eleinte nagyon sok mindent kell megszokni, megtanulni, de utána menni fog. Sok sikert kívánok a munkájukhoz.

– Milyen tulajdonságokra van szerinted szükség a megfelelő teljesítményhez?

– Elsősorban empátiára, türelemre, problémamegoldó és együttműködő képességre. Szerintem ezek a tulajdonságok nagyon fontosak.

– Megbántad, hogy annak idején elvállaltad ezt a sok pluszmunkával járó feladatot?

– Nem, nem bántam meg. Tartást, magabiztosságot adott, és kommunikációs készséget, ami nagyon fontos az életben és az érettségien egyaránt.

Uhrik Evelin

Nehéz szívvel adtam át ezt a munkát

...és végül Zagorac Viktória volt DÖK-elnök nyilatkozott nekünk.

– Voltak kitűzött céljaid, amiket mindenképp el szeretnél volna érni?

– Amikor megpályáztam a diákelnöki címet, természetesen voltak terveim, amiket mindenféle-

képpen szerettem volna megvalósítani. Ezek leginkább a rendezvényekre, diáknapra összpontosultak, ahol célom volt, hogy a diákok több szabad kezet kaphassanak a programok megszervezésében. Szerettem volna a DÖK és a tanári kar között zökkenőmentesen közvetíteni.

– A céljaid közül miket sikerült elérned? Eredményesnek érzed a munkádat?

– Véleményem szerint a gólyaavatók és a diáknapok az elmúlt három évben igen változatosak voltak, megannyi remek programmal, és ahogy diáktársaimtól hallottam, mindenkinek nagyon tetszettek, és zömmel felülmúlták az előzőeket!

– Mennyire tudtál együtt dolgozni a tanárokkal, az osztályképviselőkkel, diákönkormányzattal?

– Munkám során a tanári kartól rengeteg segítséget kaptam, és bármi kérdésem volt, nyugodtan fordulhattam hozzájuk. Az osztályképviselők is nagyon sokat segítettek egy-egy program megvalósításában. A legöbbit mégis Németh Kláudiának és Borbola Zoltánnak köszönhetem, akikkel végig összedolgoztunk az évek során.

– Mennyire kötötte le az idődet ez a pluszmunka?

– Ha lehetek őszinte, bevallom: nem kevés időt fordítottam a közösségi munkára. A diákelnöki cím nem csak arról szól, hogy az iskolában példát kell mutatni, és segídeni kell a programok megvalósításában. Vannak délutáni programok is, ahol meg kell jelennie a diákelnökségi tagok közül legalább egy diáknak. Ezek a programok leginkább a Dugonics Társaság divatbemutatói, művészeti fesztiváljai, fotókiállításai. A Dugonics Társasággal már évek óta tartjuk a kapcsolatot, és havonta legalább egyszer a Körösy József Tagintézményben szoktak ülést tartani, ahol a programokról, teendőkről beszélünk, és arról, hogy ki milyen szerepet vállal az adott rendezvényen.

– Élvezettel csináltad?

– Nagyon élveztem a munkát, az azzal járó nyüzsgést, zsongást! Nehéz szívvel adtam át ezt a munkát, mert imádtam, de az érettségi közeledtével a tanulásra kell koncentrálnom.

– A jelentkezők között akadt olyan, aki megfelelő?

– Sokan jelentkeztek az idén, de figyelembe kellett vennünk azt is, hogy olyat válasszunk, aki több éven keresztül be tudja tölteni ezt a posztot. Véleményem szerint már mindegyik megválasztott DÖK-vezető részben bizonyított. Bízom benne, hogy sok munkával, kitartással tovább fogják emelni az iskolai rendezvények színvonalát.

Fekete Enikő

Rovatunk rendhagyó vendége Nagy Renáta, aki tavaly érettségizett iskolánkban, hisz nagyon sokan tudják, „mi újság veled”. Másodjára vett részt a Megasztár tehetségkutató versenyén, s idén bejutott a legjobb huszonnégy versenyző közé. Most, hogy már „kívülről nézi” a műsort, élményeiről, tapasztalatairól faggattuk.

– *Mikor kezdted el énekelni?*

– Általános iskolában kezdődött az egész. Néptáncoltam, majd népdalokat énekeltem Ki mit tud? versenyeken. Később bekerültem az iskola énekkarába, ahol a tanárnő felfigyelt rám. Pár évvel később felvételiztem a Talent Tehetségkutató Énekstúdióba Szegeden, s attól kezdve járok fellépésekre, versenyekre.

– *Minek a hatására jelentkezted a Megasztárba?*

– Volt Cegléden egy énekverseny, ahol a megasztárosok énektanára volt a zsűri elnöke. Ezen a versenyen elértem egy bizonyos helyezést, és az volt a nyeresémem, hogy az énektanár díjtalanul fog éneklésre tanítani. Mindkét alkalommal ő javasolta, hogy jelentkezsek a Megasztárba. Első alkalommal a középöntőig jutottam, most pedig, ahogy látni is lehetett, a legjobb huszonnégybe.

– *Hogyan értékeled a párbajt, ahonnan már nem jutottál tovább? Csalódott vagy?*

– Azt a számot, amit énekelünk (Tina Turner – Proud Mary), még sohasem énekeltem, így meg kellett tanulnom, ennek ellenére úgy érzem, hogy jól énekeltem el. Kullai Tímeával párbajoztam, akivel egyébként nagyon jó barátok lettünk, és nem ellenfelekként, hanem egymásért énekelünk. Az volt a célom, hogy az emberek azt mondassák, milyen jó hallgatni. Valamilyen szinten rossz érzés, hogy nem én jutottam tovább, de örülök az ő sikerének.

– *Volt kedvenc zsűritagod?*

– Mester Tamás nagyon szimpatikus nekem. Tavaly is, idén is tetszett neki az éneklésem, fel is ismert. Emellett pedig bízom a véleményében.

– *Hogyan éled meg a Megasztár utáni időszakot?*

– A pozitív visszajelzések folyamatosan erősítenek és igazolják, hogy tetszettem az embereknek. Felismernek, odajönnek és mondanak pár kedves szót, bátorítanak, hogy ne hagyjam abba. Ezek azok a dolgok, amik erőt adnak nekem.

– *Kiesésed ellenére folytatod az éneklést?*

– Igen, folytatni fogom. Ebben az egyben biztos vagyok: soha nem fogom abbahagyni az éneklést. Ha pozitív visszajelzést kap ember, akkor már megéri folytatni, főleg, hogyha ezt szereti csinálni, és úgy érzi, hogy enélkül nem is lenne önmaga.

– *Fogsz még jelentkezni tehetségkutató versenyekre?*

– Most egyelőre szeretném kerülni a médiát, de igen valószínű, hogy jelentkezem még tehetségkutató versenyekre. Addig pedig fellépésekre járok, és megígérhetem, hogy hallani fogtok még rólam!

Herczeg Liliána

„A zene az életem”

Interjú Varga Rebekával

Iskolánk tanulója, Varga Rebeka, a Dodgem nevű gyerekzenekar frontembere élete első „tehetségkutató” megmérettetésén esett túl. Ennek kapcsán a Csillag születik-ben való részvételéről és az együtteséről kérdeztük.

– *Hogyan, mikor kezdődött el a zenei pályafutásod?*

– Legelőször az apukám jegyezte meg, hogy tehetséges vagyok. Mostanra már tizenkét éve foglalkozom zenével, magánórákra, zeneiskolába járok. Eleinte zongoráztam, illetve szintetizátoroztam, három éve pedig énekléssel is foglalkozom.

– *Jelenleg egy együttesben énekelsz. Mit lehet tudni erről a zenekarról?*

– A Dodgem egy gyerekzenekar – a legfiatalabb tagunk tízéves, a legidősebb pedig én vagyok a tizenkilenc évemmel. Könnyűzenét, illetve pop-rockot játszunk, az együttesnek pedig én vagyok a frontembere.

– *A Csillag születik-be való jelentkezésetek az első tehetségkutató próbálkozások voltak?*

– Igen, az első, és lehet, hogy az utolsó is.

– *Mesélnél erről egy kicsit?*

– A Csillag születik-ben való részvételünk azzal kezdődött, hogy mások – akik követték a munkásságunkat az interneten, és láttak bennünk tehetséget – „jelentkeztek” minket. Ezután a szervezők elhívtak minket a legelső válogatásra, ahova vinnünk kellett egy DVD-anyagot.

Miután ezt megnézték, visszaigazoltak minket a második fordulóra. Ide már vinni kellett a hangszereinket is, ugyanis élőben játszottunk a szervezők előtt. Meghallgatták a számainkat, megnézték, hogy hogyan szerepelünk élőben, s ezt követően visszahívtak a harmadik válogatásra.

Ez alkalommal már a zsűri előtt játszottunk. Ahogyan a TV-ben is látni lehetett, két igent és két nemet kaptunk, s a döntetlen szavazatok révén automatikusan nem jutottunk tovább.

– *Miért érzitek úgy, hogy nem szeretnétek tovább próbálkozni tehetségkutató műsorokban?*

– Azért, mert nagyon sok energiát bele kellett fektetnünk a részvételbe. Rengeteg időt elvett az ingázás, s mivel mind tanulók vagyunk, nehéz volt összeegyeztetni a két életmódot.

– *Ettől függetlenül folytatjátok a zenélést?*

– Igen. Most például Pély Bamával tanulunk zenélni, illetve lesznek fellépéseink is. Márciusban a Compact Discóval fogunk fellépni Szegeden a daganatos gyerekekért.

– *Említetted, hogy a tanulás nehezíti meg a zenélést. Mi lesz érettségi után?*

– Érettségi után maradok szakmai képzésen, ennek elvégzése ugyanis biztos pontot jelent az életemben. Emellett folytatni fogom az éneklést, mivel nekem a zene az életem. Az érettségi után többet is tudok majd foglalkozni ezzel. Bár nyáron lesz egy kis szünetünk a zenekarral, szeptembertől újra belelendülünk a zenélésbe.

Herczeg Liliána

Vízről, folyókról, természetéről szóló versrészletekből, dalszövegekből kellett összeállítani egy új költeményt a Víz világnapja alkalmából rendezett iskolai vetélkedőn. A zsűri szerint a **9.b** csapatának verse különösen jól sikerült. Alkotásukat alább olvashatjátok.

Természet

Oh természet, oh dicső természet!
Szennyezzük s leírtunk, habár nem lennénk nélküled.
Pusztítunk, irtunk, bántunk, ahol lehet.
Ennek a szömyűségnek van, mi véget vehet?
Van hát, persze, ha vigyázunk rád,
Ha védünk minden folyót, rétet s fát.
Mint az örült, ki letépte láncát,
Úgy szaggatunk minden bokrot, s tépjük a fáknek ágát.
Természet, szépséged áthatolja kicsiny szívem,
De hogyha így folytatódik tovább, nem leszel, ezt el nem hiszem.
Mit ér, ha védelek s vigyázok rád én egyedül,
Ha a sok mocsok s rossz kifűj kezeim közül.

„Saját tehetségük juttatta őket oda, ahol vannak”

Interjú Kovács Zoltán tanár úrral

– Az iskola két tanulója tehetségkutató versenyeken indult az idén, a Csillag születik-ben, illetve a Megasztárban. Mi a véleménye erről?

– Nagyon örülök, szívesen lennék büszke, amiért bejutottak, de saját tehetségük juttatta őket oda, ahol vannak.

– Milyen érzés „saját tanítványait” vizionlátni a műsorban?

– Jó érzés.

– Volt szerepe abban, hogy elinduljanak a tehetségkutatón, esetleg valami javaslat, vagy saját döntésük volt, hogy ilyesmire adják a fejüket?

– Saját döntésük volt.

– Ha valóban elég tehetségesek, esetleg komolyabb helyen végeznek, mekkora esélyük lehet a mai énekesi pályán maradni?

– Ha az első nyolcba vagy tízbe bekerülnek, van némi esély, hogy megvessék a lábukat ezen a pályán, bár a piac elég telített, és nem lehet garantálni a tartós sikert.

Interjú és rajz: Komlósi Zseraldin

„Egyáltalán nem voltam csalódott”

Csordás Ágnes a „Csillag születik”-ben

Még az „iskolaújság nélküli időkben”, azaz tavaly volt, hogy egy harmadik diákunk is indult tehetségkutató versenyen: Csordás Ágnes Varga Rebekához hasonlóan a Csillag születik-ben jutott elismerésre méltó „magasságokba”: szintén egészen a harmadik fordulóig repítette a hangja. A válogatóról és az ehhez kötődő élményeiről mesél.

– A tavalyi Csillag Születik-re jelentkeztem, amelynek az első válogatója januárban volt, ahol Ördög Nóra és egy stábtagnak hallgatott meg. Már ott eléggé körülményesen mentek a dolgok, mert először is ki kellett töltenem egy jelentkezési lapot, majd fotót csináltak rólam, később pedig egy interjút készítettek minden jelentkezővel, végezetül következett a kétszemélyes, zsűri előtti előadás. Mindezek hosszú sorbanállások közepette történtek. Az első előadásomat követően egyenes utat kaptam a harmadik fordulóra, mert annyira meggyőzőnek bizonyult az előadásom.

– Melyik dallal indultál, ami ennnyire meggyőző volt?

– Jennifer Hudson-tól adtam elő az And I'm telling you című számot, amellyel a tavalyi Dugonics verseny első helyezettje lettem.

– Meséld kicsit a harmadik fordulóról!

– Március volt. Izgatott voltam, mert egyáltalán nem számítottam rá, hogy idáig eljutok. Szegedről hajnali háromkor indultunk el, hogy időben felérjünk Pestre, az RTL Klub székházába. Fél kilencre kellett felmenni, de mi egy órával hamarabb felértünk. Már akkor is hatalmas tömeg volt. Újra regisztrálni kellett, szerződést aláírni, majd leadni a cd-t, ha volt. Nekem külön mondták, hogy a capella énekeljem ugyanazt a számot, amit az előválogatón. A regisztráció után a fellépők várótermébe a szülők és családtagok nem jöhettek be. Ott „mindössze” tíz órát várahoztam egyedül, amíg sorra kerültem. Eléggé idegtépő volt, nagyon elfáradtam délutánra. Persze voltak szünetek, de elég szűkösen, és mindig sietni kellett, mert nem mondták el előre, hogy ki mikor jön, csak öt perccel a színpadra lépés előtt. Meglepő módon az izgalmam teljesen elmúlt, amikor kiálltam a zsűri elé. Próbáltam mindent beleadni. Sosem vagyok elégedett a produkciómmal, de úgy érzem, kihoztam magamból a maximumot. Legjobban Fáy Miklós kritikájától féltam. A véleményét pozitívan fogtam föl. Ő úgy gondolta, nincs önálló stílusom, olyan, mintha egy cd-t raknának be. Ugyanezen a véleményen volt Oroszlán Szonja és Hernádi Judit is. Ki ne örülne annak, hogy ha azt mondaná neki egy ismert ember, hogy olyan a hangja, mint Jennifer Hudsonnak? Szirtes Tamás azt mondta, lát bennem fantáziát. Így jött ki a három NEM és az egy IGEN. Én már ennek is nagyon örülök. Életem egyik legszebb napja volt.

– Ha jól értem, Te a kritikákat pozitívan értelmezted, és örültél annak, hogy ilyen szépen teljesítettél, csalódásnak nyoma sem volt.

– Egyáltalán nem voltam csalódott, sőt. Inkább boldog voltam.

Szenti Dóra

„Lásd a célt!”

Interjú Gusztos Bencével

2010-ben a Megasztár egyik versenyzője volt. Miután kiesett, alig lehetett hallani róla, de a tavaly megjelent „Nekem csak te vagy” című klipjét elég sokat játszották a Viván és az egyéb zeneeseternákon. Most a Szegedi Műszaki és Környezetvédelmi Középiskola és Szakképző Iskola Gábor Dénes Tagintézményébe jár. Egyik nap, mikor vártam a buszt, ott állt mögöttem, és csak pár pillanat múlva esett le, hogy az ott ő. Így kezdődött az ismeretségünk.

– Megváltozott az életed a Megasztár után?

– Sokat változott az életem a Mega óta.

– A suliban a tanárok kegyelmeznek azért, mert híresség vagy?

– Hál’ Istennek a tanárok nagyon sokat segítenek!

– A rajongók sokat zaklatnak, ha meglátnak az utcán?

– Nem zaklatnak, inkább csak összenéznek, mert szegénylősek.

– Gondolom, vannak olyanok is, akik nem szívelnek. Szoktál kapni fenyegető, csúnya, rosszakaratú leveleket?

– Mostanában nem kapok fenyegető levelet, de ha igen, tudom kezelni!

– Vannak ezek az örült rajongók, akiknek már szinte beteges a rajongásuk. Te is szereztél ilyeneket?

– Én nem így mondanám, hogy örültek, inkább csak jobban rajonganak a kelleténél, és igen, van ilyen. De nem baj, mert minden rajongómat szeretem!

– Fellépéseid során sokat gyakorolsz és készülődsz?

– Igen, nagyon sokat készülődöm, lassabban készülök el, mint egy lány! De aki rockszórnak készül, nézzen ki jól, nem?

– Lesznek még klipjeid?

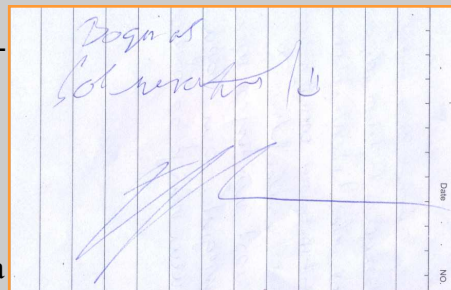
– Lesz még klipem, most írtam egy dalt „Lásd a célt” címmel, erre lesz a klip.

– Mi ihlette a „Nekem csak te vagy” című klipéd dalszövegét?

– A másik klipről ne írjunk, mert a zenekar felbomlott, és nem szeretnék róla semmit mondani.

– Mit tervezel a sulis után, ha elvégezted?

– Csakis a zenével szeretnék foglalkozni!

Katona Boglárka

A kekec közbeszól

Megasztár. Gyerekek, csak én nem látom értelmét ennek a műsornak, vagy esetleg mások is ezen a véleményen vannak?

Mert oké, egy darabig jó rajtuk röhögni, de egy idő után már kezd szánalmas lenni, hogy miket hisznek magukról az emberek. Igaz, vannak olyanok is, akiknek nagyon jó hangjuk van, de van, amikor pont azokat nem juttatják tovább.

Volt magyartanáromnak volt igaz, amikor felsorolta, hogy mi kell egy ilyen műsorba, kiket fognak továbbjuttatni, hogy nagy legyen a nézettség. Néhány példa: valami fogyatékossgal rendelkező személy, jó testű/alakú fiú/nő, kisgyerek, idős ember, középkorú ember, 18-21 éves fiatal, „pasinó” (amolyan uniszex ember), és végül (!) a jó hangúak.

Ezek közül elsőnek kiesnek az, úgy mond, selejtek. És végül úgysem az fog győzni, akinek tényleg igazán jó a hangja, mert akkor következnek az sms-ek. Ez csak tőlünk vesz le pénzt, és akár folyamatosan is küldhetjük az üzeneteket, nagy a valószínűsége, hogy az igazán tehetséges kiesik. De hát ilyen ez a showbiznisz. Lehet, hogy csak ugyanolyan, mint a való világ.

Kekec

„Mindig legyen önbizalmad”

Spitzer Gyöngyi, azaz Soma a Megasztárról

Ki is az a „Soma Mamagésa”? Valójában Spitzer Gyöngyi, művésznévén Soma; énekesnő, műsorvezető, újságíró. Celeb, híresség, médiasztár, aki zsűritag volt a Megasztár első három szériájában. Erről faggattuk – arra kértük, hogy áruljon el minél többet a kulisszatitkokról, a zsűrizésről.

– *Hogy érezte magát a Megasztár zsűritagjaként?*

– Hihetetlen vicces zsűri volt. Az egyik legnagyobb ajándék komolyan az volt, hogy ilyen társaságban lehettem. Ez a zsűri egy kis közösség volt, minden évben úgy mentünk be, hogy vittük egymásnak a DVD-ket, a könyveket, a CD-ket. Ez egy barátkozásos, szellemi kapcsolat volt. Kaptuk egymástól az ajándékokat, a szellemi impulzusokat. Rengeget neveltünk. Hogy kulisszatitkot is mondjak, én elneveztem a két idősebb férfit (Presser és Bakáts művész urakat) a Muppet show két erkélyen ülő öreguráról, akik mindig nagyon jópofán reagáltak mindenre.

Szóval nagyon szórakoztató volt, és maga a közönség és a munka is nagyon változatos volt. A casting döbbenetes tanulságokat hozott. Én nem gondoltam, hogy ennyire gyerekcipőben jár az embereknél az önismeret. Pont akkor tanultuk a pszichológia szakon az identitászavarokat. Azt tapasztaltam, hogy korunk egyik legkritikusabb identitászavara az, amikor nem tudod, hogy ki vagy. Sok ember belül megéli azt, hogy ő színpadra való, hogy popsztár lehet. Látható, hogy mennyi ember nevetette ki magát ország-világ előtt, akik egyébként értelmes emberek, sőt, nagyon sok diplomás is van közöttük. Normális, felnőtt emberek, nem fogyatékosok, mégis nagyon sokan nincsenek képben azzal kapcsolatban, hogy kik, mik ők valójában, tehát a belső, vágyott énképük és a külső, a valódi, reális kép között áthidalhatatlan szakadék van. Ezt az identitászavart nagyon sokszor láttam, és megdöbbentően magas számban, és azt gondolom, hogy ez egyébként nemcsak a Megasztárban van jelen, hanem általában a világban, és ebben nagyon erős szerepe van a médiának és az önismeret hiányának.

– *Voltak kedvenc versenyzői a Megasztárban?*

– Az nagyon emberi, hogy minden ember számára vannak szimpatikusabb és kevésbé szimpatikus versenyzők. Olyan, aki irritált vagy zavart volna, nem volt. De olyanok, akiknek a személyiségét vagy a tehetségét kedvesebbnek találtam, igen. Én mindig elmondom őszintén, amit gondolok.

– *Mi volt a kulisszák mögött, ami nem került adásba?*

– Például az előbb említett barátkozás. Nemcsak bementünk és melóztunk, hanem folyton megvitattuk, hú, te ismerted XY-nak az albumát? Nem. Akkor elhozom jövő hétre. Te olvastad Z-től ezt és ezt a könyvet? Nem. Akkor kölcsönadom. Ilyen volt a mi kis közösségünk, de azt nem tudom, hogy az újabb Megasztároknak van-e ilyen közösség.

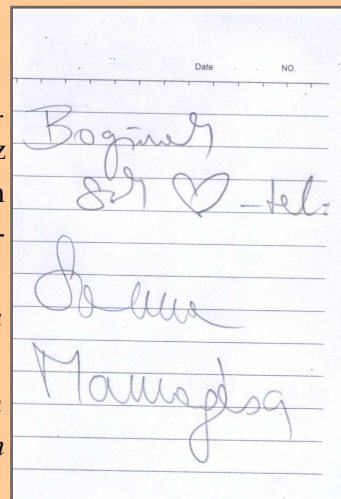
– *Nehéz zsűritagnak lenni?*

– Nagy felelősség. Mivel spirituális beállítottságú ember vagyok, rendszeresen imádkoztam, segítséget kértem ahhoz, hogy éber legyek. Fontos, hogy felismerjem, hogy mikor „tükröz be” valaki valamit. Nem biztos, hogy mindig az adott emberrel van a baj, lehet, hogy csak azzal, amit éppen megmutat. Én már évek óta úgy dolgozom, hogy ha engem valaki irritál, ha eljutok valami durva reakcióig, akkor elkezdek belül kutakodni, hogy „Gyöngyike, most éppen mit tükrözött be ez az ember a te problémáidból?”

– *A tehetségen kívül a külső is fontos a bejutáshoz?*

– Azt láttad, hogy voltak nem klasszikus szépségek, például nem túl vékony versenyzők. Valamennyit nyilván számít a külső, de ez nem egy ilyen egyszerű dolog, hogy ilyen az orrod és ekkora a derekad. Én inkább azt mondanám, hogy a kisugárzás az, ami igazán számít. Van kövér, csúnya, meg ilyen, meg olyan, vagy amolyan. De hogyha van egy kisugárzása az illetőnek, azzal el tudja magát adni.

Katona Boglárka
(Ábrahám Eszter,
Kardos Evelin
és Komlósi Zseraldin

The art of John Lennon

2012 februárjától májusig tekinthető meg a Reök-palotában a The art of John Lennon kiállítás, mely a legendás zenész, John Lennon képzőművészeti arcát tárja a kíváncsikodók elé. Február 29-én mi is megismerhettük az énekes eme kevésbé ismert oldalát.

De ki is az a John Lennon? A mai generáció tagjai közül sajnos egyre kevesebben ismerik ezt a nevet. Számukra jöjjön egy kis gyorsalpoló: az 1940. október 9-ei születésű Lennon a The Beatles nevű legendás, brit rockzenekar tagja volt. Az együttest az 1960-as évek legsikeresebbjeként tartják számon, zenéjükkel komoly hatást gyakoroltak a rock and rollra. Lennon zenei munkássága mellett filmekben is szerepelt, békeaktivistaként tevékenykedett, és képzőművészként is kipróbálta magát. Utóbbiról nem sokan tudnak, de Michael-Andreas Wahle gyűjtőmunkájának köszönhetően bárki megcsodálhatja Lennon rejtett világát. Már egészen fiatalon elkezdett rajzolni, s szenvedélye által elismert grafikussá nőtte ki magát. 1957 és 1960 között egy képzőművészeti iskola hallgatója volt, s ezáltal fejleszthette technikáját. A tárlaton tőle származó rajzokat, grafikákat, litográfiákat láthatunk. Az első pillantásra könnyednek, talán felületesnek tűnő alkotások felett érdemes elidőzni, ugyanis rendkívül mély gondolatokat hordoznak. Ahogy a zenéje, úgy a képzőművészeti alkotásai által is olyan problémákat boncolgatott, amelyek az akkori világ látókörében folyamatosan szerepeltek. A kiállításon a rajzok, litográfiák mellett rengeteg képet is láthatunk John Lennonról, illetve egyéb relikviákat, arany- és platinalemezeket is szemügyre vehetünk a termekben. Mindenképpen érdemes elnézni a tárlatra – annak is, aki John Lennon-rajongó, és annak is, aki csak most ismerkedik a művésszel –, hiszen egy tragikus sorsú ember csodálatos világába pillanthatunk bele.

Herczeg Liliána

Egy vízesepp élete

Voltam. Vagyok, és leszek...

Otthonom a végtelen. Apám a föld és anyám az ég. Milliók élete rezeg bennem, és valóm remeg milliók életében.

Könnyű és alaktalan otthonom hús és megnyugtató, biztonságban vagyok. Simogat és befogad a végtelen, nem akarok kiszakadni ebből az érzésből, fivéreim és nővéreim szeretete ölel át, és ringat békességben.

Megrémít a gondolat, hogy ez az érzés megváltozhat.

Hirtelen valami megmagyarázhatatlan bizsergés hullámszerűen végig rajtam. Szeretnék megragadni valamit, kapaszkodnék bármibe, ami megtart, ami nem engedi, hogy ez a láthatatlan erő kiszakítson ebből az idillből.

Sírnom kell, zokognék, üvölnék, fáj a zuhanás. De nincs erőm ellenállni ennek a megfoghatatlan vonzásnak, ami a mélybe ránt.

Zuhanok a semmibe. Egyre inkább tetszik ez az érzés, vonz a mélység, és érzem, ahogy egyre inkább távolodik az, amit eddig otthonomnak éreztem, új kaland vár, új élet kezdődik.

A megérkezés hirtelen és fájdalmas, valami kemény, ugyanakkor mégis puha állagú közeg. Jéghideg érzések folynak át rajtam, és folyok az érzésben tovább én is, nincs megállás, ellenállhatatlan sodrás ragad magával. Zúg és bőg a végtelen, örült tombolás lüktet körülöttem, félek...

Majd lassan elül a zaj, lassul a tánc, csak azt érzem, hogy valami irányt ad, valami láthatatlan alagút vezet egy biztos cél felé. Aztán csak várok, mintha valami meggátolná, hogy tovább lépjek, aztán mintha egy láthatatlan kéz vagy hatalom elsöpöme minden gátat, minden akadályt az utamból, érkezem egy tartályba. Nem tudom, mi lehet, nem értem, mit keresek itt, nem tudom, mi a céloim, mintha innentől megszűnne minden értelem.

Aztán hangokat hallok, az egyik elcsukló és remegő, mintha megpróbálna tiltakozni, a másik csendes, de határozott, azt mondja:

– Csak egy kortyot, kisfiam, meglátod, rögtön jobban leszel!

És már nincs több kérdés, és nem is érzem, hogy válaszra lenne szükség, magával sodor a vágy, hogy eggyé legyek ezzel az elcsukló hangú valamivel, érzem, hogy ez a céloim, ezért lettem, ezért utaztam, hazaértem újra.

Már csak egy hang hallatszik bennem és körülöttem:

– Nyugodjon meg, anyuka, túl van a nehezen!

Ábrahám Eszter

Irodalmi sarok

Unos-untalan

A megalvadt bánat,
mi szemem sarkában
csillog unos-untalan,
melynek fényét Ön
sosem láthatja.
Csak néz némán,
csak nézem némán.
Szavak nélkül simogat
hangja varázsa, mi
lágy dallam fülemnek.
Megtanultam, hogyan kell
pillantással szeretni.

Látja?

Nem látja. Tudja.

Az idők végtelenségéig
nézném unos-untalan.

Vállai merev ívét,
keze lágy tartását,
finom vonásait,
bársony mosolyát.

Nézem s néz.

Kezem Ön felé
vonaglik remegőn,
arcát érinteni,
fájó vonásait.

Halványulni kezd arca,
egyre távolodik
vállá, s Ön is Kedves.

Elfolyik, mint rohanó
folyam.

Nézem, de Ön már nem néz.

Eltűnt a valóság medrében,
s egyedül hagyott álmaim erdejében.

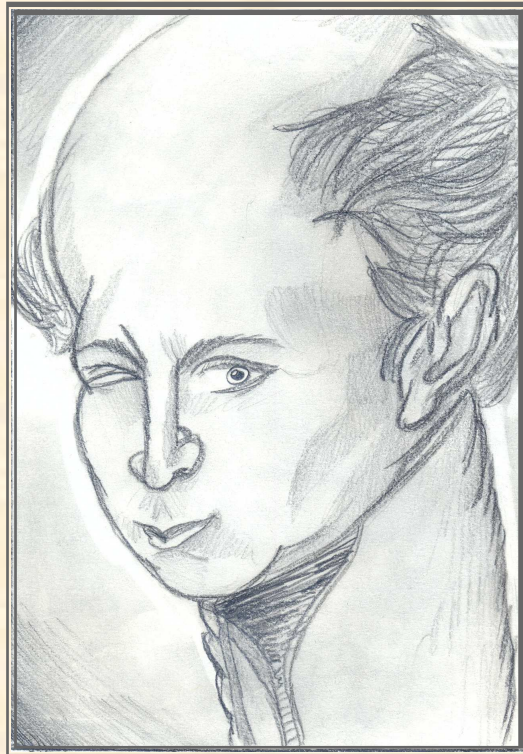
Szenti Dóra

Adyról

Hős szerelmes költő volt
A mi költőnk Ady
Felette mindig tele volt a Hold
S mindenkinek szeretett adni.

Imádta drága Lédát
Ő volt első szerelme
Jobb lett volna, ha vesz egy ládat
Mert a lányt férje is szerette.

Kisapáti Vivien

Fekete Zsófia: Kölcsey Ferenc

Mulandó vonalak

Nézd hát: megszökött a sárga, a vörös, a vakító fehér...

Üres vászon játszik, s a Tökély díszes, örökké tartó
vad tánca ékesíti azt. Gyönyöre mindent felér...

Holott annak csöppnyi, szép varázsa is mulandó.

Eltűnik, elillan minden: a Tavasz, s élet
ismerős illata; s elillan a végzet...

A fény is megszökik – idegen volta;

virág tánca; felhő tarka foltja;

halál vigasza; fák hús árnya;

s mindenki, mindenki vágya.

Látod, eltűnök én is...

Itt már semmi sincsen.

És látod, mégis:
ez a minden.

Herczeg Liliána

Én vágyunkért vezeklek,
vonszol szüntelen.
Fájdalmunk együtt gyúlt,
nem múlik büntelen.

Sír még a szív, búgja
bánatát nekem.

A Te fájdalmad is
itt lüktet velem.

Még hajt, hogy kívánlak
egyre erősebben.
Látványod kell, kórosan fűt,
egyre betegebben.

Néha szó nélkül üvöltök,
tombolok érted.
Lassan kábítja a
vérem a mérged.

Magamban őrzöm titkod,
megláncolva bennem.
Már nem tudok elfutni, bár
nincs is hova mennem.

Ha egyszer feltöröm lelked
béklyóját magamnak!
Nem lesz soha gátja testnek
és szavaknak.

Vincze Roxana

A tánc tehetségek is köztünk járnak

Interjú Fekete Krisztina kilencedikes tanulóval

- *Mióta táncolsz, és mióta intenzíven?*
- Ötödikes koromban kezdtem el, de intenzíven két és fél éve táncolok Pálinkó Lujza tánciskolájában.
- *Mikor kezdett el érdekelni a tánc?*
- Az iskolánkban felléptek a tánciskolába járó táncosok, nagyon megtetszett, és így kezdett el komolyan érdekelni a tánc.
- *Mennyi érmét és kupát nyertél eddigi versenyeid alatt?*
- Öt nagy aranykupát, tizenkét aranyérmét és két ezüstérmét.
- *Hol kezdted el versenyezni?*
- A tánciskola által szervezett versenyeken vettem részt, ott kezdtem el versenyszerűen táncolni. Tavasszal tértem át a D-s versenyzésre, ami röviden azt jelenti, hogy egy komolyabb szinten tanulom a tánc művészetét.
- *Hány táncórád van egy héten?*
- Egy héten három táncórámm van, nagyon kemény edzésekkel és tematikus tanítással.
- *Milyen komolyabb versenyeid voltak, lesznek?*
- Békéscsabán, Országos Bajnokságon vettem részt a párommal, akivel a 7. helyezést értük el. Reméljük, több gyakorlással a következő bajnokságon ennél jobb helyezésünk lesz. Leghamarabb vasárnap Mohácson, a megyei bajnokságon veszünk részt, reméljük, szép eredményekkel jövünk haza.
- *Mit tanácsolsz azoknak a diákoknak, akik komolyabban szeretnék táncolni?*
- Azt tanácsolom, hogy sokat eddzenek és figyeljenek oda a tanár mozdulataira és tanácsaira, hisz ő a tudását adja át. Nagyon fontosnak tartom, hogy türeklépessége, jó ritmusérzéke és intelligenciája, kiállása legyen a táncosoknak. Mindezek mellett sok gyakorlás nemcsak az órán, hanem azon kívül is.

Németh Klaudia

A próbaérettségi a végzősök szemével

Előnyök és hátrányok

Megkérdeztük a tizenkettedikes diákok egy részét (elsősorban a 12.c osztályt), milyen élmény volt nekik a próbaérettségi. Arra kértük őket, írjanak őszintén arról, miért tartják azt hasznosnak vagy feleslegesnek, milyen problémákat tapasztaltak. Véleményüket az alábbiakban összegezzük.

A végzősök többsége jónak tartja, hogy iskolánkban van ilyen megmértetés. Örülnek, hogy megismerhették a vizsga rendjét, menetét, magát a szituációt, és azt, hogy hogyan kell beosztani az időt. Megtudhatták, milyen feladatokra számíthatnak majd, és hogy jelenlegi tudásuk mire elég, mik a hiányosságaik. Azt is hasznosnak tartják, hogy a javítás után a tanárok elmondják a tapasztalataikat, sokat tanultak a hibáikból, amelyek egy részét remélhetőleg nem fogják még egyszer elkövetni.

Azt viszont többen szóvá tették, hogy tanulás mellett kellett felkészülniük, hiszen időközben a napi anyagból sem maradtak el a számonkérések. Örültek volna, ha reggel kezdődtek volna a próbaérettségik, mert az órák után fáradtan kezdtek a feladatmegoldásba.

Az informatika tantárgynál nehézséget jelentett egyes tanulóknak, hogy nem pontosan azzal a programmal kellett dolgozniuk, amit tanultak/választottak, és egyikük szerint nehéz volt elolvasni a feladatokat.

A magyar nyelv és irodalom feladatsora tetszett a vizsgázóknak, bár a szövegértési feladatsort egyesek könnyűnek, mások épphogy nehéznek találták. A javítási tapasztalatok azt mutatják, hogy az előbbieknak volt igazuk. Ugyanakkor a szövegalkotási feladat a többség szerint inkább nehéz volt, így a két feladatsor kiegyenlítette egymást.

A történelmet és az angolt jó páran nehéznek, kimerítőnek találták, angoltól főként a levélírás okozott problémát.

Volt, akit az zavart, hogy túl gyakran közölték az időt. Többen megjegyezték, hogy több vagy kevesebb időt kaptak egyes feladatokra, mint ami szerintük indokolt. Nekik fontos tudniuk, hogy az éles érettségien is ennyi idejük lesz, hiszen ezt nem az iskola dönti el, hanem a vizsgaszabályzat, amelyet a próbaérettségi során pontosan betartottunk.

Volt, aki körülbelül erre számított, és volt, aki ráébredt, hogy a vizsga nem is olyan könnyű, mint gondolta. Néhány diák nem látta értelmét ennek a „főpróbának”, felesleges plusz stressznek tartotta, illetve azért aggódott, hogy a dolgozatokra kapott jegy lerontja az átlagát. A többség számára azonban a próbaérettségi hasznos tapasztalatot jelentett.

A diákok véleményét összefoglalta: Mikó Anna

Mi újság a nagy rendezvénnyel? – XV. Egészségügyi és Szociális Diákkonferencia

76 dolgozat érkezett be az ország több középiskolájából: Budapestről, Miskolcra, Debrecenből, Karcagról, Ceglédre, Pécsről, Kazincbarcikáról, Makóról, Szolnokról, Székesfehérvárról, Békéscsabáról, Kecskemétről, Hódmezővásárhelyről, Salgótarjánból és Nyíregyházáról.

Ebből az előzsűri 34 dolgozatot tartott méltónak arra, hogy azokat a pályázó diákok a konferencia keretében előadják.

Összesen 44 diák 17 kísérő tanárral kapott meghívót a konferenciára. Ebből 11 diák iskolánk tanulója!

Az előzsűri tagjai voltak:

Dr. Tulkán Ibolya, főiskolai docens, SZTE Egészségtudományi és Szociális Képzési Kar Ápolási Tanszék

Dr. Tihanyi Katalin, iskolánk orvos tanára

Tarjányi Anita, 15. ápoló szakos tanuló

A dolgozatok elbírálásánál több szempontot vettek figyelembe, és pontozással döntötték el, mely dolgozatok felelnek meg a kiírásnak. Iskolánk összesen 7 dolgozatot nyújtott be a 2012. január 31-i határidőig, mind a 7 dolgozat bekerült a döntőbe.

Felkészítő tanárok voltak:

Rózsa Klára 1 dolgozattal

Csibi Gáborné 6 dolgozattal

Természetesen a dolgozatot készítő tanulók neve jelen pillanatban még titkos, hiszen a verseny egyik feltétele a jelgével történő pályázás volt, így ez csak a verseny lezajlása után fog kiderülni.

A 2012. április 03-04-én megrendezendő döntőben 5 tagú zsűri fogja elbírálni a dolgozatokat szintén megadott szempontok szerint, azok prezentációival és előadási stílusával együtt.

A zsűri tagjai lesznek:

1. György Annamária GYEMSZI-ETI mb. főosztályvezető, a zsűri elnöke
2. Samuné Rák Erzsébet, Szeged-Kisteleki-Mórahalmi Kistérségi Népegészségügyi Intézet – kistérségi vezető ápoló
3. Dr. Tulkán Ibolya, főiskolai docens, SZTE Egészségtudományi és Szociális Képzési Kar Ápolási Tanszék
4. Tarjányi Anita SzSzK Sz Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könyvüipari Tagintézményének 15. ápoló szakos tanulója
5. Dr. Csanádi Lajosné, SZTE Klinikai központi főnővér

Eredmények

Az elmúlt hetekben több nagy vetélkedő is zajlott iskolánkban. A *Mindent tudni akarok* vetélkedőre a diáknapon, a *Víz világnapja* alkalmából rendezett vetélkedőkre március 13-án (iskolai forduló) és március 21-én (városi verseny) került sor. A „dicsőség táblákat” az alábbiakban közöljük. Gratulálunk az összes résztvevőnek!

Víz világnapi városi verseny

I.	Tömörkény	63,5 pont
II.	Radnóti	62 pont
III.	Gábor Dénes	39,5 pont
IV.	Krúdy Gyula	39,5 pont
V.	Kiss Ferenc	38,5 pont
VI.	Kossuth Zsuzsanna	38 pont
VII.	Karolina	35 pont
VIII.	Fodor	33,5 pont
IX.	Kőrössy	33 pont
X.	Vedres	33 pont
XI.	Széchenyi	28 pont
XII.	Hansági	20 pont
XIII.	Vasvári	19,5 pont

Mindent tudni akarok vetélkedő

I. kategória

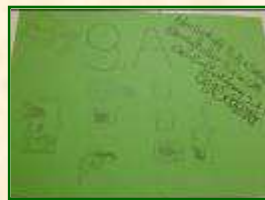
I. helyezett	10.b	60 pont
II. helyezett	9.c	56 pont
III. helyezett	9.b	55,5 pont

II. kategória

I. helyezett	11.a	68,5 pont
II. helyezett	12.a	65 pont
III. helyezett	11.b	58 pont

Víz világnapi vetélkedő

I. helyezett	10.c	35,5 pont
II. helyezett	11.b	33,5 pont
III. helyezett	10.b	32,5 pont
IV. helyezett	9.b	29 pont
V. helyezett	13.áp.	28,5 pont
VI. helyezett	9.c	28 pont
VII. helyezett	11.a	25,5 pont
VIII. helyezett	9.a	25 pont
IX. helyezett	10.f	24,5 pont
X. helyezett	10.a	18 pont

A diáknap *Mindent tudni akarok!* vetélkedőn bizonyosodott: az összes résztvevő osztály ügyes, okos és jó tanuló. Ebből egyenesen következik, hogy az egész iskola összes tanulója ügyes, okos és jó, vagyis a tanároknak nálunk aranyéletük van, ahogy azt a fényképeken szereplő plakátok is mutatják.

Van, aki táncol, van, aki leírja

Nagyon jól éreztem magam ezen a diáknapon. Nemcsak azért, mert nem kellett tanulni, hanem azért is, mert jó volt egész nap a hangulat. Egész nap összevissza járkáltunk. Miközben osztálytársaink **sorversenyen** vettek részt, filmklubban ültek, a **drogcentrum** előadására mentek vagy **hip-hop** táncot tanítottak, mi a **mangaolvasón** is voltunk egy kicsit, a **fotóklubon** is.

Aztán jó sokat és nagyokat lehetett nevetni a **műsorokon**. Nekem leginkább a hófehérkés és a hupikék törpikés előadás tetszett. A tizenkettedikesek **szalagavató táncaira** is kíváncsi voltam, jó, hogy újra eltáncolták, hiszen nem lehetett ott mindenki a bálon. Szerintem nagyon jól összerakták a táncokat. Mindenki egyszerre mozgott és a zene ritmusára ment. Jó volt nézni.

Az a tánc is nagyon ütött, amit Viviék raktak össze. Főleg az a rész, mikor Vivi volt a középpontban. Majdnem én is fölpattantam és beálltam. Csak hát... aki nem tud táncolni, marad az írásnál.

Katona Boglárka

A pályatanácsadásról

A diáknap keretében **tanulási- és pályatanácsadáson** voltam Kásler Tünde tanárjelőlnél, és ez nagyon jó élmény volt számomra. Megtudtam, hogy hol keressélek, ha továbbtanulásról van szó, és mi való nekem, milyen pályára szánt engem a teszt, amit kitöltöttem. Az előadó is jól magyarázott, érthető és kedves volt, tudott segíteni. Szóval nagyon hasznos volt. Köszönöm neki a nagy segítséget :D :D.

Porpáczy Melinda

Hogy érezted magad? – Bán Vivien kilencedikes tanuló

– Melyik rész tetszett neked a diáknap programból?

– Mivel én táncot tanítottam, a tánc tanítás tetszett, de a mesék előadásai is nagyon viccesek voltak. Ahhoz képest, hogy tiszta ideg voltam a tánc miatt, jól éreztem magam.

– Várod, hogy legyen többször is ilyen?

– Abszolút! Szeretnék több programon részt venni, mert sok minden volt, ami érdekelt volna, csak nem tudtam elmenni rá. Legyen jövőre is diáknap!

Katona Boglárka

Roy Stewart nyomozó élete leghosszabb óráit élte meg, míg a helyszínelők befejezték a munkájukat, összekapoltak és elindultak vissza kis barlangjukba, hogy elvégezzék a vizsgálatokat. Kétségtelen volt, hogy az egyetlen használható adat a fél ujjlenyomat, amit Dunn az ajtófélfán felfedezett. A laborosok, a legnagyobb óvatossággal – erre Roy külön hívta fel a figyelmüket azzal, hogy különböző, a nemi szerveik eltávolítására vonatkozó fenyegetésekkel biztatta őket – rögzítették. Roy szinte önkívületi állapotban volt.

A boldogság helyét most felváltotta a türelmetlenség. Az irodájában ül, és várja, hogy valamelyik gyík végre jelezze: a számítógépben vannak az adatok. Egyre csak bámulja a telefonját, és várja a mindent eldöntő hívást. A telefon hosszú, konok hallgatás után hirtelen megszörren. A díványon szendergő Dunn felriad, de szeméből azonnal eltűnik az álmoság, amint fókuszálja a hang forrását. Egy rövid pillanatra összenéznek, majd a második csörrenés közepén Roy felkapja a telefont.

– Igen. Rendben. Megyünk – mondja, majd Dunnra néz. – Na, kölyök, nyomás, itt az igazság pillanata.

Dunn feláll a kanapéról és Roy nyomában kisiet az irodából.

Az alagsorban egy fehér köpenyes férfi várja őket. Köszönti a feléje vágató Royt, aki viszonzásként azonnal az ujjlenyomat iránt érdeklődik.

– Köszönöm, jól. És maga? – mondja, majd amikor látja, hogy Royt egyáltalán nem érinti az illem kérdése, felsóhajt és folytatja. – A gép már keresi az egyezést. Ha a fickót egyszer is őrizetbe vették, akkor meglesz.

Roy bólint, s mindhárman belépnek a terembe, majd egyenesen a géphez mennek. A monitor két részre osztva, az egyik felén a fél ujjlenyomat látható, a másikon millió-egy egymást váltó ujjlenyomat. Roy végig simít bajszán, majd az állán. Elgondolkodva dörögli borostáját. Mikor is borotválkozott utoljára?

Három, talán négy napja. A váltakozó ujjlenyomatok hirtelen megállnak. A gép hatalmas piros betűkkel kiírja, hogy 90%-OS EGYEZÉS.

Roy keze megmerevedik az állán, lélegzete elakad. Megvan. Annyi álmatlan éjszaka, annyi árnyékra vetődés után végre egy gyanúsított. Roy lélegzet visszafojtva nézi, amint a gép egy férfi fotóját hozza elő. Melvin Grey. A férfi hullámos haja az égnek áll, száján pimasz vigyor húzódik. Többrendbeli garázdaság és három gyilkosság miatt körözik.

– Megvan! – kiált fel Dunn. – Evergreen Street 9! Kapjuk el!

Roy nézi a képet. Valami nem stimmel, érzi. Ez a fickó lenne? Ez a göndör frizurájú piperkóc?

– Hé, főnök! Hallja? Megvan! – mondja Dunn, és felé fordul. – Menjünk és csapjunk le rá!

– Valami nem stimmel – morogja Roy.

– Ugyan, főnök. Ott volt az ujjlenyomata.

– De akkor is.

– Főnök. Nem tudom, mire számított, talán Al Caponéra vagy Jokerre. Nem tudom. De ez a pali egyik sem. Ez csak egy újabb patkány ebben a mocskos városban, aki azt hitte, okosabb lehet nálunk. De most rajtavesztett. Fogadja el. Igaz, nincs menő sminkje, vagy – ahogy elnézem – nagy intelligenciája, de gumikesztyűvel és hajhálóval megúszhatta eddig.

Roy elgondolkodva nézi tovább a férfi fotóját. Talán tényleg ő gondolt bele többet? Lehet csak egy szerencsés mocsok, akinek eddig sikerült meglógnia? Talán igen. Talán.

A 2011-es karácsonyi ünnepségen vidám „magy angol” jelenetet láthattunk, amely egy Michael nevű fiú karácsonyi köszönőleveleit tolmácsolta. A leveleket Pásti Urbán Léona tanárnő „fogta el”. Az elhangzott bevezető és az elfogott leveleket lássátok alább.

„Világszerte nagy izgalommal várjuk és lázasan készülődünk, hiszen ilyenkor elfelejtjük sérelmeinket, megbocsájtunk minden ellenünk elkövetett bűnt, s azon tépelődünk, hogy hogyan engeszteljük ki családtagjainkat, barátainkat, akiket esetleg megbántottunk.

Járjuk az üzleteket, karácsonyi vásárokat, böngésszük az internetes áruházak katalógusát, számolgatjuk pénzünket, osztunk-szorzunk, s megvesszük az ajándékokat, ügyelve arra, hogy mindenki a magának legmegfelelőbbet kapja tőlünk.

Így van ez Angliában is. Az ajándékozás szinte kötelező, legalább annyira, mint a királynő beszédének meghallgatása karácsony napjának délutánján. Ezen felül eleget kell tenni még egy feladatnak: az ajándékot követően megköszönni azt. Az angolokról tudvalevő, hogy nagy hagyománytisztelők, ezért a köszönőlevél is hagyományos. Rövid levélben vagy képeslapon tisztelettudóan és udvariasan kifejezik örömeiket és hálájukat az ajándék küldőjének, még akkor is, ha a kapott ajándék enyhén szólva haszontalan vagy felesleges.

Hősünk, Michael is egyike azon angol fiatalembereknek, aki nem felejtkezik meg a sok nagynéniről, akiktől, mint eddigi életében mindig, sok szép ajándékot kapott ezen a szép ünnepen.

Nézzük, mi mindennel lepték meg Michaelt ez alkalommal, s hogyan köszöni meg nekik a nagylelkű ajándékot. S hogy mindenki jól értse a köszönő levelek tartalmát, Michael a mi kedvünkért magy angol nyelven fejezte ki mélységes háláját a nagynéniktől kapott ajándékok kapcsán.

1. Dear Arthur bácsi! (mintás, kisméretű zokni)

Thank you for your very nagylelkű Christmas present.

Honnan tudtad, hogy socks were what nekem very, very szükségem van? S micsoda socks! This minta is my kedvencem!

And how okos for you, hogy nem forgetting én lábam lenni only 35-ös!

Michael

2. Dear Auntie Milly, (rikító színű zokni)

Thank you, thank you, hogy not elfelejteni engem at Christmas!

And with SOCKS! Wow! Socks are the legjobb ajándék I valaha kaptam from you. And its colour! Just OK for a yellow zakó! Muszáj buyingolnom egyet!

Michael Frayn

3. Dear Mrs. Thimble, (kék szalagos)

A big THANKS for nem elfelejteni children at Christmas every évben!

Socks are pont something that nekem very szükséges. I különösen love the blue ribbons which will tökéletesen menni the blue cipők you adni nekem tavaly. Én majd gondolni You when I viselni them.

Michael Frayn

4. Dear Alexander big-big bácsi, (karácsonyos)

Én félni very-very much nobody will adni nekem Socks most Christmas!

Én very-very remélni somebody will present me with Christmas symbols! And WOW! They are soooo beautiful that I will viselni them with rövid nadrág!

Michael Frayn

5. Dear Aunt Tilly,

(nagy csomag, benne egy pár zokni, egyik piros, másik zöld, különböző méretűek)

Azonnal writingolok neked, because it's a wonderful present!

You nem is tudod, milyen feelingem volt, when I kinyitni a big bokszt, and inside I találni these special socks. You are very intelligent, mert a colours are különböző, and így never lesz unalmas használningolni őket. I will wear them only at speciális happeningeken.

And: it is very-very good, egyik kisebb, other is bigger/ It's just fantastic.

By the way, do you want, hogy én venni you egy új szemüveg?

Michael Frayn

6. Dear Aunt Clara, (csikos, Amerika zászló, esetleg angol zászlóval)

Wow! Socks!!! My szavam stops! My lélegzet stops! My szív dobogni BUM-BUM-BUM! Dear Aunt Clara, I love you SOOO much! Te not elfelejteni I lenni little cserkész when I lenni little boy. Little cserkész must have many-many socks, and you give me many-many socks. Thank you very, very, very much.

You tudni I not lajkol washing socks!

God éltesse long-long-long.

Michael Frayn

7. Dear Aunt Lou, (kézi kötésű, hatalmas zokni)

Micsoda surprise! Socks from my best nagynéni! Thanks a lot, lot, lot! God, áldd meg your kezek! I kiss your kezek for the home-kötött socks. Ezek socks are sooo original and sokkal beautiful mint a shoppo socks. Azok too much perfektek.

By the way, how did you tudni I viselni size negyvennyolc?

Michael Frayn "

Színes – ami megüti a fület, amin a szem megakad...

Ezúttal arra gondoltunk, megmutatjuk ideit, egyáltalán nem átlagos telünket képekben. Újságíróink, tanáraink számára a téma szó szerint az utcán hevert. Először „hóember-galériára” gondoltunk, aztán úgy alakult, hogy egyéb érdekességeket is tudtunk gyűjteni olvasóinknak.

Az idei első hóembert Herczeg Liliána fényképezte a Szent István téren.

Ezt a jóképű példányt Beke Rebeka 9.b osztályos tanuló találta a Csaba utca és a Becsei utca sarkánál.

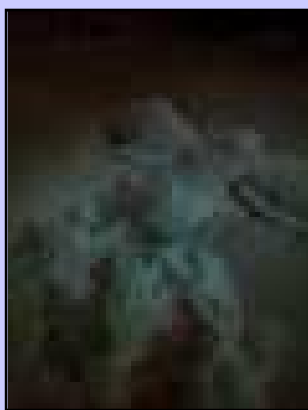

Bármilyen hihetetlen, ez a jégvirág iskolánk tanárijának ablakán keletkezett a télen. Lencsevégre kapta: Mikó Anna tanárnő.

Katona Boglárka 9.c-s diák-újságírónk otthoni ablakából ilyen volt a téli kilátás.

Ezek a hószobrok a Pápai utca egyik házában a teraszát díszítették. A felsőről talán látható, hogy kutyának készült, az alsó páros a Szörnyeteg Lajos és neje névre hallgatott. A pár még megérte a hóvirágok nyílását, majd az enyhülés végül legyőzte őket.

Minden gyerek tudja, hogy a hóba fekvő hóangyalt készíthetünk. Erre a kettőre Katona Boglárka bukkant rá a Maros-parton, bár szerinte az egyik inkább hóördögnek látszik. Hogy melyik melyik, azt mindenkinek a fantáziájára bízunk.

Gratulálunk!

Dr. Fodor Domonka:
Szonja

Annyira vártunk téged
Pici Szonja

Iskolapszichológusunknak,
Varga Verának, akinek
2012. március 05-én 20 óra
51 perckor megszületett
Nagy Gábor Ferenc nevű
kisfia 3950 grammal és 52

Napsugár leányt
A sűrű vadonba

Gügyögő csemetét
Ringató karokba

Nyiladozó életet
Ábrándos világra

Születő áldozatot
Mennyei óhajra

Annyira vártunk Téged
Csenge Szonja

Örömnép
Születésed napja

Mrena Erzsébet 9.c osz-
tályos tanulóknak Ábra-
hám nevű kistestvére-
hez, aki 2012. március
2-án 13 óra 25 perckor
született, 3270 g-mal és
51 cm-rel.

Légy boldog, vidám
Most és majdan Szonja

Angyal vigyázzon
Minden napodra

Gyurkó Györgyi tanár-
nőnek Szonja nevű kis-
lányához, aki 2012. már-
cius 12-én született
3640g-mal és 52 cm-rel
– és egy verset kapott
ajándékba.

Aranyköpések

„– Hogy hívják a legismertebb görög komédiaszerzőt?
– Arisztopenész.”

Szabóné Diós Edit gyűjtése

„Természeti ipartelepítő tényezők: A nyersanyag azon a
helyen legyen megtalálható, ahol bányásszák.”

„Köztársaság: Az állam és az államfő legfőbb szervét
meghatározott időre, választás útján jelölik ki.”

„Az életszükségletüket jól meg tudják teremteni.”

„Észak-Írország fővárosa: Balfás.”

Balogh-Puskás Enikő gyűjtése

„Tudok zajban is tanulni, de csak akkor, ha a családom
veszekszik.”

„Hogy nevezzük a nyelvújítót? Neurológus.”

Antigoné: „Mivel Kreon nagyon szigorú király, azt
mondta Antigonénak, hogy akasszák fel.”
„A király megy vissza a palotába az elhunyt gyermeke
kezeiben.”

„Anna teherbe esett, de Jancsi nem vállalva férfiasságát
arra kényszerítette, hogy vetesse el.”

Mikó Anna gyűjtése

„Tóth Árpád és Juhász Gyula verseikben örömmel alkal-
maztak szinestéziát és játszottak az alliterációkkal.”

„Juhász Gyula két stílusban mozgott.”

„Variációk egy témára: Hogyan kezdődik az Édes Anna?
1. Kun Béla király elmenekül.

2. Valaki lezuhan a géppel, amiben lopott árut szállított.
A vörösök eltűnnek.”

„Jónás vett is egy jegyet a hajóra.”

„Olga a műben egy megrajzolt személyiség.”

„A két költő a 20. században látta meg először a napvilá-
got.”

„Szabó Lőrinc saját maga tehet Korzáti Erzsébet halálá-
ról, mert két székre akart ülni és végül a kettő közé
esett.”

„Szabó Lőrinc múzsája egy hölgy volt.”

„Vajda János elég sok száz szállal kötődött az 1848-as és
1850 között polgári eseményekhez.”

„Ez a mű az utókornak írásos formában maradt fenn.”

„A második versszakban a honfoglalás is helyet kap.”

Gera Csilla és Fejes Edit gyűjtése

Ne feledd!

Iskolánkban ismét **véradás lesz 2012. április 18-án, 12.30 és 15.00 között**. A korábbi alkalmakhoz hasonlóan várjuk felnőtt tanulóinkat és a szülőket, valamint minden érdeklődőt!

Április 3-án és 4-én rendezi meg iskolánk a **XV. Országos Egészségügyi és Szociális Diákkonferenciát**. Április 4-e tanítás nélküli munkanap lesz.

A konferencia rendezvényeinek a Dugonics András Piarista Gimnázium épülete ad otthont. Bővebb információ korábbi számainkban és a 14. oldalon található.

A tavaszi szünet április 5-től 9-ig tart. Április 10-én nevelési értekezlet (tanítás nélküli munkanap) lesz. A szünet utáni első tanítási nap tehát április 11-e, szerda.

Április 16-án osztályfőnöki óra és történelemóra keretében emlékezünk meg a holocaust áldozatairól.

Április 19-én Pósfainé Szarvas Éva és Kószó Katalin tanárnők vetélkedőt szerveznek a Föld napja alkalmából.

A végzősök osztályozó értekezlete május 3-án lesz.

A ballagás napja május 5-e.

Az írásbeli érettségi vizsgákra és szakmai írásbeli vizsgákra május 5-e és 25-e között kerül sor.

Május 10-én 13 órakor az **Ápolók világnapját** ünnepeljük. A rendezvény felelőse Csibi Gáborné és Börcsök Borbála.

Május 21-én év végi teljesítménymérés lesz a 9-11. évfolyam számára.

A **KáZsé (Egész Könnyű) lap munkatársakat keres**. Szerkesztőségünk több fontos tagja az idén végez az iskolában, így szükségünk van az alsóbb évfolyamos tehetségekre. Várunk, ha jó az íráskészséged és/vagy (!!!) szervezőkészséged, szívesen készítesz fotókat, rajzokat, vagy csak vannak ötleteid. Keresd Mikó Anna tanárnőt, illetve várunk a szerkesztőségi ülésen csütörtökön, 7-8. órában a 107-es teremben.

Büszkeségeink

A Dugonics Társaság idei versenyén több diákunk (**Csordás Ágnes, Horváth Anikó, Nagy Gitta, Sebők Rita, Tillinkó Fruzsina**) is részt vett. Közülük **Nagy Gitta 9.c osztályos** tanuló a döntőig jutott, így a március 21-én rendezett díjkiosztó gálán már csak érte izgulhattunk. Tanulónk a gálán is szépen szerepelt, és jutalmul különdíjban részesült. A díjkiosztó gálán több zsűritaggal is sikerült interjút készítenünk. Beszélgetéseinket a versenyről, az értékelés szempontjairól a *következő* (várhatóan májusban megjelenő) *számban* olvashatjátok.

Március 15-én az udvaron rendeztünk iskolai ünnepséget. Emelte az ünnep fényét, hogy nemcsak a szereplők, hanem a közönség is kivételes figyelemmel és fegyelemmel tisztelte meg az eseményt.

A **KáZsé (Egész Könnyű)** lap keresi „**Az év diákújságírója**” címre leginkább méltó személyt. Az iskola minden tanulója és tanára leadhatja szavazatát, melyet kérünk a tanári mellett kihelyezett gyűjtődobozba dobni 2012. április 30-ig.

Szavazni lehet minden olyan diákra, aki a 2011/2012-es tanévben írt a lapba. Mindenki csak egyszer szavazhat. Az a szavazat számít érvényesnek, amelyen szerepel a szavazó személy neve és tanulói azonosítószáma, és az valódinak is bizonyul.

Az eredmény kihirdetésére végzős nyertes esetén a ballagási ünnepségen, más évfolyamba tartozó győztes esetén a tanévzáró ünnepségen kerül sor.

A KáZsé (Egész Könnyű) lapot kiadta:

a Szegedi Szolgáltatási Középfiskola és Szakiskola Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézménye.

Felelős kiadó: Szabóné Diós Edit igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Csongrádi Bea, Fekete Enikő, Herczeg Liliána, Katona Boglárka, Komlósi Zseraldin, Németh Klaudia, Porpáczy Melinda, Szent Dóra, Uhrík Evelin.

Rajz: Fekete Zsófia, Komlósi Zseraldin.

A fotókat készítették: Beke Rebeka, Herczeg Liliána, Katona Boglárka, Kásler Tünde, Marton József, Mikó Anna.

A lapban megjelenteket írták:

Ábrahám Eszter, Fekete Enikő, Herczeg Liliána, Kardos Evelin, Katona Boglárka, Kisapáti Vivien, Komlósi Zseraldin, Mikó Anna, Németh Klaudia, Pásti Urbán Leona, Soczó László, Szent Dóra, Uhrík Evelin, Vincze Roxana

A **felhívásokat, aranyköpéseket, versenyeredményeket** köszönjük tanárainknak és a DÖK-nek!

Szeged, 2012. március